

[Statsministeren.]

sikker paa, at vi kan finde Vej frem til. Jeg vil altsaa gerne bestræbe mig for at imødekomme det fremsatte Ønske, saaledes at vi paa en eller anden Maade kan faa de Forhold undersøgt og klarlagt, som det ærede Medlem omtalte i sin Tale i Gaar.

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen gjorde nogle Bemærkninger om den mindre Skibsfart, Sejlskibsfarten, og beklagede paa dennes Vegne, at den skal udrede store Præmier, navnlig Forsikringspræmier. Og det ærede Medlem henstillede i det hele at søge hidført Lempelser og Forbedringer af Tilstandene for denne Erhvervsgræn. Jeg har jævnlig haft Henvendelser og ført Samraad angaaende Sejlskibsredernes Stilling, og jeg skal til Oplysning for det første sige, at Sejlskibsfarten efterhaanden er fritaget for mange Afgifter. Den er saaledes fritaget for de Afgifter, der ellers paaahviler i Henhold til Tilsynsloven, og Sejlskibe med Hjælpe-motor har meget nedsatte Takster, saaledes at hele Udgiften paa dette Omraade i Henhold til de derom gældende Regler udgør en 6 000—7 000 Kr. om Aaret for samtlige Sejlskibe med Hjælpe-motor.

Med Hensyn til Ulykkesforsikringen ved jeg vel, at man besværer sig over Ydelserne hertil. Men disse Ydelser er jo hjemlet ved en gældende Lov, som Søfartsministeriet i hvert Fald ikke umiddelbart kan faa ændret. Men ogsaa herom har der gentagne Gange været Forhandlinger, og der er ogsaa ydet Bistand til Bestræbelserne for en Ændring paa dette Omraade. For den seneste Tid gælder det jo, at der ved den gennemførte Lov om Kriseforanstaltninger, en Lov, der ogsaa omfatter Sejlskibserhvervet, er sket en Udbetaling af et Aars Præmie ved Hjælp af de Midler, der stilledes til Raadighed, saaledes at Sejlskibsfarten altsaa det Aar har været fri ogsaa for disse Afgifter. Til Overflod kan jeg tilføje, at der fra Sejlskibsrederiforeningen er sket Henvendelse til Ministeriet om at finde Former, under hvilke man i højere Grad kan beskytte danske Skibe, der driver Sejlads her i Farvandene. Noget saadant maatte vel, ligesom det er sket andre Steder, formes paa den Maade, at man udelukkede fremmede Skibe under en vis Tonnage — under 150 Tons brutto har man talt om — fra den saakaldte Kystfart. Men dette Spørgsmaal har jo Sammenhæng med internationale Overenskomster, og jeg har derfor foreløbig maattet henvende mig til Udenrigsministeriet med Anbefaling af Sa-

gens Overvejelse for eventuelt at gaa til Opsigelse af de Overenskomster, der bestaar om den saakaldte Adgang til dansk Skibsfart. Saaledes ligger altsaa denne Side af Sagen endnu. Men dette vil vise det ærede Medlem, at der ikke mangler Interesse, men at vi bestandig beskæftiger os med disse Smaaaskipperes Forhold, som vi vel ved er særdeles vanskelige; men efterhaanden lider jo hele Verden under den Vanskelighed, at Sejlskibsfarten ikke kan klare sig i Konkurrencen med anden Skibsfart.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt beskæftigede sig med den skitserede Plan til Tilvejebringelse af Arbejde, en Plan, som han ikke fandt tilstrækkelig oplysende. Deri har det ærede Medlem naturligvis ganske Ret. Men alle de Detailler, som det ærede Medlem savnede Oplysninger om, kan jo formentlig først komme til at foreligge, naar Forslagene efterhaanden forelægges paa Rigsdagen. Jeg kan ogsaa forsikre det ærede Medlem om, at den Vejledning, som de Planer, der er fremsat i Tyskland, maatte kunne give, naturligvis ogsaa vil blive benyttet under den videre Bearbejdelse af Planerne saa vel angaaende Arbejdets Iværksættelse som angaaende Midlernes Tilvejebringelse.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om vore Handelsforbindelser, hvorunder han advarede mod at knytte Landets Skæbne alene til eet Land, saaledes som man i Øjeblikket synes at have størst Interesse for. Jeg er i saa Henseende enig med det ærede Medlem, og jeg er overbevist om, at ogsaa Udenrigsministeren har sin Opmærksomhed henvendt paa det nævnte Forhold. Saaledes som Forholdene har udviklet sig, er det nærliggende og naturligt, at man maa søge Forbindelsen med England bevaret, og navnlig maa naturligvis Landbruget ønske at kunne afsætte de flest mulige Varer i dette Land, men der er ogsaa lagt Vægt paa at faa den bedst mulige Ordning tilvejebragt med Tyskland, saaledes som det ærede Medlem fremhævede Ønskeligheden af. Det er jo ogsaa ganske naturligt, eftersom Tyskland i lang Tid, før Krisen nu satte ind med de mange besynderlige Foranstaltninger, har været en særdeles betydende Kunde hos det danske Landbrug. Vi bør, synes jeg, ligesom det ærede Medlem, i den Udstrækning, hvori Ministeriet kan øve Indflydelse paa disse Forhold, søge at bevare Handelsforbindelsen baade med England og med Tyskland af almindelige økonomiske Grunde, men ogsaa af de gode Grunde, som det